

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

د عبدالحی حبیبی په اهتمام
ژباړونکي: درویش وردگ
۱۵ جنوری ۲۰۱۸

السَّوَادُ الْأَعْظَمُ - ۳

پښتو ترجمه

تأليف: ابوالقاسم اسحاق بن محمد بن اسماعيل بن ابراهيم بن زيد حكيم سمرقندي
د ۳۷۰ هجري كال په شاه اوخوا داميرنوح ساماني په فرمان فارسي ته ترجمه شوی

لومړۍ مسئله

نوپوه شه رحمك الله: چي لومړۍ داده چي مومن بايد په خپل ايمان كي په شك كي نه اوسي اونبايد چي ووايي: چي زه مومن يم انشاء الله. ولكن بايد ووايي: چي زه مومن يم په حق سره. نه ويني چي حق تعالى فرمايي: اُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ. خكه كه ووايي چي: زه مومن يم انشاء الله. پخپل ايمان كي په شك كي لويږي. اوحق تعالى ويلي: اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا. وويل: مومنان هغه كسان دي چي په خدای اورسول يي ايمان راوړ. پس بايد په خپل ايمان كي په شك كي ونه لويږي.

پس حق تعالى خلك په دريو ډلو يادكړي: مومن، منافق او كافر. اوڅلورم يي ندي ويلي. پس وگوره چي له دي دريو په كومه ډلي پوري تړلي يي.

ولي مومنانو ته وويل: اُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ حَقًّا. او كافرانو ته يي وويل: اُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا. اومنافقانو ته وويل: اِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ.

حق تعالى مومنان ته په حق سره مومن ويلي. اومنافقانو ته يي ويلي: اِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ. او كافران يي په حق سره كافر بللي. اوله دي دريو سره يي څلورم ندي ياد كړي.

پس كه ووايي چي مومن په حق سره هغه دي چي ټول طاعتونه په ټوله سره وكړي. هغه غافل ته ووايه چي مومن هغه دي چي طاعات وكړي او كه نه په حق سره مومن ندي.

پس لازمه شوه ترڅو چي كافر ټولي گناوي ونكړي نه كافر كيږي. او كه ووايي چي كافر ته كافر نه ويل كيږي ترڅو ټولي گناوي ونكړي، هغه كس كافر كيږي. خكه چي حق تعالى جهودانو ته ويلي: عَلَيْهِمُ اللَّعْنَةُ. كله چي دوي وويل: نُوْمِنُ بَبَعْضٍ وَنُكْفِرُ بَبَعْضٍ. دوي يي په حقه كافر وگڼل او وويل: اُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا.

پس که ووايي مومن انشاء الله وگوره چي ددي انشاء الله سره څه غواړي؟ ماضي يا مستقبل؟ يا هغه حال چي پکي دي؟ که تيره زمانه وغواړي نو وايي: زه مومن وم که خدای غوښتي وي. يا مومن يم که خدای وغواړي. پدي دوو لفظو سره کفر واجب کوي. دتولو فقهاو په مذهب. اوکه راتلونکي سبا وغواړي، روا ده ولي بدعت دي. ځکه چي رسول صلي الله عليه وسلم ويلي: مَنْ لَمْ يَكُنْ مُؤْمِنًا حَقًّا فَهُوَ كَافِرٌ حَقًّا.

راوړي يي دي: چي يوه سړي له عبدالله ابن عباس رضي الله عنهما څخه وپوښتل: چي يا ابن عباسه! څرنگه بايد وويل شي؟ عبدالله ابن عباس رضي الله عنهما وويل چي مومن په حقه. او داآيت يي ولوست: إِنَّ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا. يعنې لم ښکها .

پس ووايه هغه غافل لره چي ته دخدای تعالی په غوښتنه مومن يي! يا پرته دخدای تعالی له غوښتنې؟ ځکه چي دانشاء الله تفسير دادی: چي که خدای تعالی غوښتي وي زه مومن يم. اوکه په خپله غوښتنه سره مومن يي! پرته دخدای تعالی له غوښتنې، دامت په جماعت سره کافر شوي پدي چي پرته دخدای تعالی له غوښتنې هيڅ شي نشته.

که وپوښتي چي ايمان څه شي دي؟ ووايه چي ايمان دادی چي ايمان تومن بالله وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرَسُولِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى. وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالصِّرَاطُ حَقٌّ، وَالْحِسَابُ حَقٌّ، وَمَاجَاءُ بِهِ جِبْرِيلُ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فَهُوَ حَقٌّ:

پس که داتول ووايي اوووايي چي انشاء الله ، داايمان نه دي. اوکه داتول ووايي اوونه وايي چي انشاء الله داايمان دي. اوکه ووايي چي زه مومن يم انشاء الله. داسي ده چي يو نادان ووايي: خدای شته انشاء الله. اومحمد پيغمبر و انشاء الله. اوقرآن دخدای کلام دي انشاء الله اوفرشتي شتون لري انشاء الله. اوقيامت به وشي انشاء الله ، داسي ويونکي پرته له خلافت کافر دي.

نه گوري چي که يو سړي ووايي: دده ښځه طلاقه، يا دده برده آزاد، يامي رانيو اويا مي وپلوره انشاء الله . يا خدای لره څو ورځي روژه نيسم انشاء الله ، دغه انشاء الله ټول احکام باطلوي. دا مقدار بس دي هوښيار لره.